

ODROBIĆ (10) *vb pf*

Oba o jasne.

inf odrobić (6). ◇ *fut 3 sg* odrobi (1). ◇ *con 3 sg m* by odrobił (1). ◇ *part praet act* odrobiwszy (2).

Sł stp notuje, Cn s.v. odcierpieć, Linde XVIII w.

Wykonać całą zadaną przez zwierzchnika pracę; compensare Cn (10) :

odrobić co (1): Iusta operum peragere. To co ktoś winien odrobić. Mącz 179b.

[*Zwrot: »sztukę odrobić« = wykonać przedmiot wymagany do egzaminu cechowego: A nim mistrzem zostanie, ma mieć i pokazać swą własną a nie cudzą broń, to jest rusznicę, i dać do skrzynki brackiej 16 zł. we złocie, węgierskich, sztukę jednak odrobiwszy i oddawszy według opisanego starego wilkuru. WilkPozn 1589 nr 85.*]

a. *O pańszczyźnie (8) :* Kmieć iá vbogiego proznuiącego gdy załtanie Vrzędnik/ ma mu kázác robić do dworá/ choćby odrobił *GostGosp* 30; Chłop gdy mu nákaże Włodarz álbo też Vrzędnik robotę/ á nie połucha/ dom zámknąc/ co wynidzie chłostíá cztery plagi przez gołe ciáło/ y odrobić *GostGosp* 160, 28.

odrobić co [= ilość czasu] (4): [Mieszczanie z każdego domu winni odrobić do dworu 3 tłoki przez lato. LustrMaz I 36.] Cf »dzień odrobić«.

Zwroty: »dzień odrobić« (4): domá liedząc dzień odrobiwszy miałbyś iuż sobie pokoy. RejZwierc 66v; także co [chłop] pośliády [= późno] wychodzi [na pańszczyznę] 2. pladze y puł dnia znowu odrobić. GostGosp 160, 86; tyle dni pánu onego wypráwionego odrobi/ ileby wypráwiony pánu robić był powinien GrabPospR M4.

»odrobić robotę« (1): bo odrobiwszy dworfką robotę/ będzie miałá czáfu dofyć przáść sobie. GostGosp 76.

b. *Jako równowartość pożyczki (1) :* A ták zá mále pieniądze ludziom zboża po trofze przedawano/ przez zły czás ie chcący záchowác/ á ktorzy pieniądze nie mieli/ tym nowym oddác pożyczano/ álbo odrobić. *BielKron* 375.

Formacje współrdzenne cf ROBIĆ.

MP, RS